

Teismo praktikos rinkinys

Byla T-126/14

Nyderlandų Karalystė
prieš
Europos Komisiją

„EŽŪOGF — Garantijų skyrius — EŽŪGF ir EŽŪFKP — Finansinė korekcija, taikyta dėl palūkanų nenurodymo — Pareiga motyvuoti — Pareiga apskaičiuoti palūkanas — Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 32 straipsnio 5 dalis — Lygiavertiškumo principas — Rūpestingumo pareiga“

Santrauka – 2015 m. lapkričio 24 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) sprendimas

1. *Žemės ūkis — Bendra žemės ūkio politika — Finansavimas EŽŪGF lėšomis — Sąskaitų patvirtinimo procedūra — Iš valstybės narės susigrąžintinos sumos — Valstybės narės neatliktas nustačius pažeidimus ar aplaidumą mokėtinų sumų susigrąžinimas per nustatytą terminą — Finansinės pasekmės — Atsižvelgimas į palūkanas — Sąlyga — Pareigos apskaičiuoti palūkanas buvimas*

(Tarybos reglamento Nr. 1290/2005 32 straipsnio 1 ir 5 dalys)

2. *Žemės ūkis — Bendra žemės ūkio politika — Finansavimas EŽŪGF lėšomis — Sąskaitų patvirtinimo procedūra — Iš valstybės narės susigrąžintinos sumos — Valstybės narės pareiga pagal Reglamento Nr. 1290/2005 32 straipsnio 1 ir 5 dalis reikalauti palūkanų už mokėtinas sumas — Nebuvimas*

(Tarybos reglamento Nr. 729/70, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1287/95, 8 straipsnio 2 dalies antra pastraipa ir Tarybos reglamento Nr. 1290/2005 32 straipsnio 1 ir 5 dalys)

3. *Žemės ūkis — Bendra žemės ūkio politika — Finansavimas EŽŪGF lėšomis — Sąskaitų patvirtinimo procedūra — Iš valstybės narės susigrąžintinos sumos — Rėmimasis lygiavertiškumo principu grindžiant pareigą reikalauti palūkanų susigrąžinant sumas — Leistinumai — Sąlyga — Skolų Sąjungai ir tokio paties pobūdžio nacionalinių skolų panašumas — Su papildomais pieno mokesčiais ir grąžinamosiomis eksporto išmokomis susijusių skolų Sąjungai palyginimas su nacionalinėmis mokesčinėmis skolomis — Panašumo nebuvimas*

(SESV 325 straipsnio 2 dalis; Tarybos reglamento Nr. 1290/2005 32 straipsnio 1 ir 5 dalys)

4. *Ieškinys dėl panaikinimo — Sąjungos teismo jurisdikcija — Apimtis — Bendrojo Teismo teisė pakeisti ginčijamą aktą priėmusio subjekto motyvus savo motyvais — Netaikymas*

(SESV 263 ir 264 straipsniai)

5. *Ieškinys dėl panaikinimo — Terminai — Imperatyvus pobūdis*

(SESV 263 straipsnio šešta pastraipa)

1. Reglamento Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo 32 straipsnis susijęs su valstybių narių pareigomis susigrąžinant sumas iš padariusių pažeidimus ar aplaidžių lėšų gavėjų. Konkrečiai kalbant, viena vertus, remiantis minėto straipsnio 1 dalimi, dėl pažeidimo ar aplaidumo susigrąžintos sumos ir su jomis susijusios palūkanos sumokamos mokėjimo agentūrai, kuri jas priskiria prie Europos žemės ūkio garantijų fondui (EŽŪGF) skirtų įplaukų tą mėnesį, kada jos realiai yra sumokamos. Kita vertus, 32 straipsnio 5 dalis susijusi su konkrečiomis situacijomis, kai valstybė narė nesusigrąžino sumų per tam tikrą terminą. Tokiomis aplinkybėmis, 50 % finansinių padarinių dėl nesusigrąžintų sumų dengia atitinkama valstybė narė, 50 % – Sąjungos biudžetas. Šis finansinės atsakomybės paskirstymas taikomas visiems finansinio pobūdžio padariniams, susijusiems su nesusigrąžintomis nepagrįstai išmokėtomis sumomis, be kita ko, įskaitant pagrindines sumas ir su jomis susijusias palūkanas, kurios turėjo būti sumokėtos pagal to paties reglamento 32 straipsnio 1 dalį.

Darytina išvada, kad Komisija iš esmės turi teisę į pagal Reglamento Nr. 1290/2005 32 straipsnio 5 dalį mokėtinas sumas įtraukti palūkanas, susijusias su skolomis, kurios nebuvo susigrąžintos per minėtoje nuostatoje nustatytą terminą. Tačiau šis palūkanų įtraukimas būtinais siejamas su atitinkamos valstybės narės pareigos reikalauti nuo atitinkamų sumų sumokėti palūkanas buvimu konkrečiu atveju.

(žr. 72, 73, 75–78 punktus)

2. Reglamento Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo 32 straipsnio 1 ir 5 dalyse nenumatyta jokios pareigos valstybėms narėms reikalauti palūkanų nuo susigrąžintinių skolų. Pirma, kaip ir Reglamento Nr. 729/70 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo 8 straipsnio 2 dalies antros pastraipos redakcijoje, nustatytoje Reglamentu Nr. 1287/95, Reglamento Nr. 1290/2005 32 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta tik paprasta dėl pažeidimo ar aplaidumo susigrąžintų sumų biudžetinio priskyrimo taisyklė ir nenumatyta valstybių narių pareiga reikalauti palūkanų nuo tokių susigrąžintų sumų. Antra, šio reglamento 32 straipsnio 5 dalyje juo labiau nenumatyta tokia pareiga, nes šioje nuostatoje įtvirtinta tik finansinės atsakomybės paskirstymo taisyklė, kalbant apie atitinkamų sumų nesusigrąžinimo pasibaigus šioje nuostatoje nurodytam terminui padarinius.

Šiuo atžvilgiu pažymėtina, jog nors palūkanų neįtraukimas į susigrąžintiną sumą ir atitinkamai sumos, kurią turi susigrąžinti atitinkama valstybė narė, sumažinimas, taikant Reglamento Nr. 1290/2005 32 straipsnio 5 dalį, iš tiesų prieštarautų Sąjungos finansinių interesų apsaugai, remiantis šiais vertinimais negalima daryti išvados, kad įtvirtintas bendrasis principas, pagal kurį susigrąžindamos dėl pažeidimų mokėtinas sumas valstybės narės turi reikalauti palūkanų.

(žr. 80–82, 85, 86 punktus)

3. Susigrąžinant skolas žemės ūkio srityje, kadangi tiek sektoriaus reglamentuose, tiek Reglamente Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo nėra numatyta jokios pareigos reikalauti palūkanų už tokias skolas, tokia pareiga prireikus gali būti grindžiama lygiavertiškumo principu, jeigu atitinkamos valstybės narės vidaus teisėje numatytas palūkanų skaičiavimas susigrąžinant tokios pačios rūšies sumas, nepagrįstai gautas iš jos nacionalinio biudžeto. Tas pats pasakytina apie pinigų sumas, kurias valstybių narių administracinės institucijos turi surinkti Sąjungos sąskaita.

Siekiant taikyti lygiavertiškumo principą negalima laikyti lygiavertėmis, viena vertus, skolų, susijusių su papildomais mokesčiais pieno sektoriuje ir grąžinamosiomis eksporto išmokomis, ir, kita vertus, nacionalinių mokesčių skolų. Iš tiesų papildomais pieno mokesčiais siekiama papildyti Sąjungos biudžetą ir jiems būdinga žemės ūkio rinkų reguliavimo funkcija, o nacionaliniams mokesčiams būdinga esminė, ar net išimtinė, funkcija – surinkti pajamas į nacionalinį biudžetą. Be to, žemės ūkio mokesčiai renkami iš tiksliai nustatytos mokesčių mokėtojų kategorijos, o ne iš visų gyventojų; įplaukos iš papildomų mokesčių skiriamos išlaidoms pieno sektoriuje finansuoti, konkrečiau gamintojų produkcijai, pagamintai viršijus jiems nustatytas kvotas, realizuoti.

Be to, grąžinamųjų eksporto išmokų sistemos tikslas yra sudaryti sąlygas Europos produktų eksportui, kuris priešingu atveju veiklos vykdytojui nebebūtų pelningas. Savo pobūdžiu grąžinamosios eksporto išmokos, kurios yra ūkininkams suteikta nauda, skiriasi nuo nacionalinių mokesčių. Iš tiesų pirmosios finansuojamos Sąjungos biudžeto lėšomis, o antrieji patenka į nacionalinį biudžetą. Nors sumos, susijusios su nepagrįstai išmokėtomis ir susigrąžintomis grąžinamosiomis eksporto išmokomis, priskiriamos prie Sąjungos biudžeto įplaukų, sugrąžinant nepagrįstas grąžinamąsias eksporto išmokas, skirtingai nuo nacionalinių mokesčių išieškojimo, ne konkrečiai papildomas Sąjungos biudžetas, o sugrąžinamos sumos, kurios niekada neturėjo būti išmokėtos.

(žr. 91, 92, 97–100, 104, 106, 110, 111 punktus)

4. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 121 punktą)

5. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 142, 149 punktus)